

DETROITO SENDRAUGIŲ ATEITININKŲ VEIKLA

Nuo 1983 iki 1993 metų

JANINA UDRIENĖ

Daugelį metų pagrindinė Detroito sendraugių valdybos pareiga buvo dvasiniai ir finansiškai remti jaunimą, kad jų veikla būtų prasminga ir patraukli. Ateitininkų organizacija yra stipri jaunimo auklėjimo ir auklėjimosi mokykla, suteikianti šeimai daug paramos. Tai mokykla, kuri, kaip anksčiau, taip ir dabar padeda šeimai ugdyti savo vaikuose kilnias asmenybes ir paruošti kultūringus, pilnutinius asmenis savo tautai, Bažnyčiai ir pasauliui. Jaunimo veiklos turinys ir kryptis daug priklauso nuo stiprių, pajėgių globėjų. Buvome laimingi, kad per tą dešimtmetį visuomet turėjome pajėgius, kūrybingus globėjus, aukojusius savo brangų laiką ir sąžiningai auklėjusius mūsų jaunimą. Jų tarpe Birutė Bublienė, Marija Jankauskienė, Nijolė Lapšienė, Danutė Sirgėdienė, Dalia Navasaitienė ir Karis Petrusis. Jie rinko susirinkimų temas, jaunesniems pritaikytus užsiėmimus bei žaidimus, o su vyresniais gvildeno opius klausimus jaunimui, ruošėsi įžodžiui ir bendriems pasirodymams.

Tęsiant seniai Detroite įsigyvenusią tradiciją, kasmet valdyba rengė du šeimyninius pobūvius: spalio mėnesį - Rudens arbatėlę ir gegužės mėnesį - Šeimos šventę.

Pasibaigus vasarai, rinkomės visi šv. Mišioms, o vėliau Dievo Apvaizdos parapijos svetainėje vieningai tęsti savo svarbią užduotį - sudarant sąlygas, kad iš mūsų jaunimo išaugtų kilnios asmenybės su gilia tautos ir krikščionybės vertybių sąmone. Veiklos pradžios proga, visi vienetai buvo raginami pažiūrėti į save atviromis akimis ir tęsti kas vertinga, tobulinti kas sustingę ir keisti kas nebeaktualu. Ateitininkija, kaip Lietuvoje, taip ir išeivijoje, yra atsidūrusi senųjų principų ir naujųjų sąlygų kryžkelėje - reikia juk kas karts nuo karto sustoti ir pergaltoti organizacijos kryptį ir prasmę. Jaunimo vienetai, ypač moksleiviai ir studentai, buvo skatinami daugiau įvesti į savo darbotvarkę šių dienų gyvenimą liečiančias temas, jas nagrinėti ir diskutuoti. Gyvename laikotarpį, nenustatantį jokių elgesio ribų ir, jei tvirtiname, kad mūsų organizacija atlieka asmenybės auklėjimo darbą, tai realus gyvenimo vertybių svarstymas yra to auklėjimo gyvybiškai svarbi dalis. Į šias Rudens arbatėles kviesdavome ir kalbėtojus, kurie ne tik savo mintimis, savo pavyzdžiu uždegtų jaunimą prasmingai, organizuotai veiklai. Ta pačia proga globėjai ir jaunimo vienetai apibrėždavo savo metinius veiklos planus. Gardus užkandis ir šeimyniškas pabendravimas jaukioj aplinkoj toliau jungė ir stiprino bendras jėgas.

Pavasario Šeimos šventę pradėdavome iškilmingomis šv. Mišiomis, kurių metu prašydavom Aukščiausiąjį palaiminti mus organizacijos darbuose. Tuo po šv. Mišių praveddavom ceremoninį jaunųjų ateitininkų, moksleivių ir studentų įžodžius. Globėjai kruopščiai paruošdavo jaunimą šiai svarbiai progai, primindami, kad įžodis tai viešas pasižadėjimas organizacijos narių bei svečių akivaizdoje. Tas pasižadėjimas yra svarbus tuomi, kad jaunuolis įsipareigoja likti ištikimu ateitininkų principams ir prižada lenkti savo gyvenimą tuo keliu, kuris padės jam būti geru krikščioniu, vertingu šeimos nariu, karštu lietuviu patriotu, atsakomingu krašto piliečiu, giliai išsilavinusiu, energingu

visuomenininku. Jaunimo įžodis ir orus ceremonialas būdavo šviesus momentas Detroito ateitininkų gyvenime. Jaunuoliai, pasipuošę ateitininkų ženkleliais, juostelėmis ir jaunatviškumu, puošdavo mūsų organizaciją, nes kai yra prieauglio, yra gyvastingumo ir vilties. Toliau, Šeimos šventės proga, vėl rinkdavomės vieningai Dievo Apvaizdos pavasariškai papuoštoje svetainėje pabendrauti, pasididžiuoti organizacijos gyvastingumu ir pasidžiaugti mūsų darbo vaisiais. Dažnai ta proga būdavo išryškinta šeimos svarba. Juk šeima yra žmonijos lopšys, tas pagrindinis gyvenimo branduolys. Šeima gi yra tautos ir valstybės pagrindas. Kuo stipresnės ir darnesnės šeimos, tuo stipresnė ir tauta. Šeimoje išmokoma gimtoji kalba ir pirmas pažinimas tautinių tradicijų. Šeima suteikia individui meilę, Dievo pažinimą ir kilnias moralines vertybes, o šeimai pagalbon ateina parapija, mokykla ir ideologinė ateitininkų organizacija. Tai stipri jaunimo auklėjimo mokykla, paveikianti jaunuolio pasaulėžiūrą visam gyvenimui. Šios šventės proga taip pat kviesdavome paskaitininkus, kurie turėjo įtakos jaunimui, sugebantys trumpai, taikliai ir įdomiai perteikti savo mintis. Tų progų iškilnesni kalbėtojai: Viktoras Nakas, Gintė Damušytė, Ofelija Barškėytė, Juozas Polikaitis, Paulius Kuras, Dovas Šaulys, Lilė Gražulienė, Birutė Bublienė, Marija Jankauskienė. Montažas su Audre Budryte, Vytu Čuplinsku, Gyčiu Liulevičium. Susipažinimas su autorium Antanu Masioniu. Šiame pobūvy jaunimo vienetai pateikdavo metų veiklos apžvalgą, ir dažnai pasirodydavo su meninėmis programomis. Ypač pradžiugindavo ir prajuokindavo pačių mažųjų 6 - 7 metų vaikučių vaidybos pastangos. Šventę užbaigdavom bendrais pietumis, kuriuos organizuodavo valdybos narė Jurina Rugienienė ir tėvų globos komitetas.

Rudens arbatėlėse ir Šeimos šventėse visuomet dalyvavo gražus, šeimyniškas būrys, arti

100 asmenų - jaunų ir vyresnių. Tai pobūviai, kuriuos uoliai lankė Detroito ateitininkai, ypač jaunimo tėveliai, seneliai ir jų svečiai.

Visuomeninėje veikloje, nuo 1983 iki 1988 metų valdyba rengė Užgavėnių balių su kaukėmis, tradiciniais valgiais, linksmomis šokiais ir menine programa. Sumažėjus dalyviams ir vengiant didelių išlaidų, tradicinio Užgavėnių pokylio ruošimo buvo atsisakyta. Koncentravome jėgas kita linkme. Daugiau puoselėjom kultūrinę veiklą, rengdami visuomenei paskaitas literatūrinėmis, psichologinėmis temomis., ruošdami naujų knygų pristatymus ir dailės meno parodas. Prelegentų eilėse dalyvavo: dr. J. Pikūnas, dr. R. Kriaučiūnas, dr. V. Skrupskelytė, D. Bindokienė. Dailės parodos - Giedrės Žumbakienės ir dvi dr. Marytės Gaižutienės. Priėmėm taip pat dvasininkus iš Lietuvos, kurie daugiau supažindino mus su atgimstančios tautos rūpesčiais ir lūkesčiais, jų tarpe: kun. Ričardas Repšys, kun. Kęstutis Ralys ir kun. Rimas Gudelis.

Detroito sendraugių ateitininkų skyriaus valdybą 1983 metais sudarė: Benediktas Neverauskas, pirmininkas, Jonas Mikulionis, Jurina Rugienienė, Pranas Zaranka, Juozas Mika ir Janina Udrienė. Nuo 1987 iki 1993 metų valdybos sudėtis tokia: Janina Udrienė, pirmininkė,

Benediktas Neverauskas, Jurina Rugienienė ir Linas Mikulionis. Kiek vėliau įsijungė Birutė Bublienė. Savo kadencijoje, apart minėtų renginių ruošėmė taip metinius, vėliau kas antrus metus, narių susirinkimus, kuriuose stengdavomės sudaryti sendraugių stiprią valdybą, nes valdyba sudarė visos ateitininkiškos veiklos užnugarį. Metams

slenkant, vis sunkiau darėsi sudaryti valdybas. Tačiau džiugu, kad po dešimties metų jaunesnioji karta ryžosi perimti "vairą". Nauja valdyba buvo sudaryta 1993 metais: Rita Giedraitienė, pirmininkė, Giedrė Ješmantienė, Alma Jankienė ir Linas Mikulionis.

Šioje trumpoje Detroito ateitininkų veiklos apžvalgoje nuo 1983 iki 1993 metų, išryškėja sendraugių puoselėjimas jaunimo auklėjimo kely ir gilus įsitikinimas, kad ateitininkų organizacijos turtinga ir prasminga ideologija padeda kiekvienam dvasiškai bręsti ir tobulėti. Dėl to svarbu ir verta toliau kaupti jėgas ir visomis galiomis stengtis, kad jaunimas turėtų progos šią ideologiją pažinti ir jos prošvaistėje gyventi.

Ši buvusios moksleivių globėjos, studentų patarėjos ir Detroito sendraugių ateitininkų skyriaus valdybos narės, pirmininkės Janinos Udrienės pakiliai rašytą veiklos apybraižą gavau 1998m. liepos mėn. 26 d. Ją minėjau "Jubiliejinės sukaktys - pusšimtis metų Detroito ateitininkams" rašiny 1999m.

Pranas Zaranka, Livonia, 2003 m. rugsėjo mėn. 28d.